

BİR DEVRİM GÜNÜ

Uyanış, uyandırılış belki de bir devrim günüydü 19 Mayıs. Bu devrimi yapacak bu halkı ayaklandıracak o kişi de geliyordu o mavi hırçın dalgaların arasından. Halkını omuzlayıp bu yolda onlarla yürümeye geliyordu. Hiçbir kaygısı veya korkusu yoktu çünkü biliyordu bu milletin onu bu mücadelede yalnız bırakamayacağını. Bu topraklara adım atmayı bile hak etmeyen insanlara bu vatani yar etmeyeceklerini bildiği için bunun korkusuzluğuyla geliyordu.

Vatan demek namus demektir ya namusumuza el sürdüklerinde “Ya İstiklal Ya Ölüm” diye kalpleri atan Türk milleti buna bir dur, demenin vakti geldiğini anlamıştı. Ya birlik olacaktılar ya da teslim. Birlik olup “Ya İstiklal Ya Ölüm” diye canlarını verecektiler ya da teslim olup bir ülkenin himayesi altında yaşayacaklardı. Teslim olmak bizim için hiçbir zaman bir seçenek olmamıştır aslında. Tarihimizde esaret dilimizin ucuna bile gelmemiş bir kelimedir sadece.

Ölmek. Korkmuyorduk ölmekten. O zamanlarda ölüm aslında en iyi dostumuz olmuştur. Biz o topraklara sarılmıştık o günlerde. O topraklara ve umutlarımıza. Zaten hürriyetini, istiklalini, özgürlüğünü, vatanını kaybetmek ölmekten farklı mıydı ki?

Birlik oluşmuştuk o günlerde Türk olmuştuk. Türk doğanların değil kendini Türk hissedenerindi bu vatan. Bu mücadelede en büyük destekçimiz ve yol göstericimiz olan o büyük komutan sayesinde bu zorlukları yavaş yavaş aşmıştık. Duramamıştı önümüzde hiçbir engel duramayacaktı da. Sonunda ulaştığımız o karanlık günlerden aydınlığa.

19 Mayıs 1919’da öyle bir yaktık ki bağımsızlık meşalesini Erzurum’dan, Sivas’tan, Afyon’dan Sakarya’dan bile görünüyordu o meşale. Biliyorduk ki bu meşale bir başlangıç, bir başkaldırı, bir isyandı. Bu isyan tüm Milli Mücadelemize ışık olacak ve bizi başarılı kılacaktı. Bu yüzden bu önemli günü bağımsızlığımızı kutlar gibi coşkulu kutluyoruz ve ilelebet kutlayacağız da.

Sevda KALKAN

10-B 8749

Pazar Fen Lisesi